

ئىسماعىل محەمەد خدر – ئاودىر

لە سالى 1957 لە گوندى ماوەرانی گەورە نزيك شەقلاوہ لە دايك بووہ لە بنەمالەى حەيدەريانە
لە بەھارى سالى 1075 دەستی بە نووسىنى شعر کردووہ
لە 1987 ھوہ بەرھەم بلاوئەکاتەوہ
لە زۆر کۆرشى شعر خویندەنەوہ لە شەقلاوہ بەشدار بووہ
لە کۆنگرەى راپەرشنى يەکیتى نووسەرانی کورد لە شەقلاوہ 1991 بۆتە ئەندامى يەکیتى
نووسەرانی کورد
يەکیکە لە دەستەى دامەزرینەرانی کۆمەلەى رۆشنییرانى پيشکەوتنخوазى شەقلاوہ

ئاودىر يەکیکە لەو شاعیرانەى کە تا ئیستا وەك کتیب شعرەکانى بە چاپ نەگەياندوون بۆ ئەم
باسەش ئیمە شعرە بلاوکر اوھکانى بەرپزىان لە ژمارەکانى شالووردا کردنە سەرچاوہ.
ئاودىر وەك ئەوہى من سەرنج ئەدەم بە ھەناسەى ھەفتاکان و ھەشتاکانەوہ ئەنووسیت و دووریش
نیە کە ھەر لە ھەشتاکانەوہ شعر بنووسیت.
ئاودىریش وەك زۆربەى شاعیرانى دى لە ناو کەشى گشتى شعرى قوئاغیكى دريژ و گەورە و گرنكى
شعرى کوردیدا نووسیویەتى و وەك ئەوانیش دەربرى ھەست و مانا گشتیہکانە.
پیشمەرگە و ھیوا و ولات و عەشق، بابەتەکانى شعرین و بە ھەناسەى خوێ پەخشیان ئەکاتەوہ،
دیسانەوہ سۆزداریش بەشیکە لە وینە شعرییەکان و زمانیشى زمانیکى رەوان و سادە و نامرازى
گواستەوہى ماناکانە.
شعرەکانى ئاودىر شعریکن ئیمە راھاتووین بە گوێ گرتنیان و بەئاسانى ئەتوانن پەيوەندى لەگەڵ
خوینەرەدا دروست کەن، دیارە ئاسانى پەيوەندیہکە بۆ ئاسانى خودى شعرەکان و ئاسانى
دۆزینەوہى ماناکان ئەگەریتەوہ.

دیاریشه تا ئیستا خوینهری کورد به گشتی بهدوای پهیوهندی ئاسان و مانای ئاسان له شعردا ئهگهریت تا ئیستا شعرى ئاسان خوینهری زیاتره و پهیوهندی خوینهری ئاسان و دهقی ئاسانیش زیاتره و بلاوتره.

ئاودیڤیش یهکیکه لهو شاعیرانهی توانیویهتی به ئاسانی پهیوهندی له نیوان شعر و خوئی و خوینهردا دروست بکات و شعرهکانی بو خویندنهوه رهوان و بی گری و گۆل بن و میشکی خوینهر نه ئهههژینی و نه دیشینی و نه ماندووی نهکات!

دیاریشه ئهم شعره وهك گووتم ماوهیهکی دریزه ئهنوووسری و ئهدریته خوینهر و خوینهریش راهاتوو به وهرگرتنی ماناکانی شاعیر و تا رادهیهکی باشیش خوئی تیدا ببینیتهوهو تیکهلاوی شعرهکان ببیت.

دیاره ئیمه لیڤه دا باسمان له باشی و خرابی شعرهکانی ئهو قوناغه و هی کاک ئاودیڤر نیه بهقهده ئهوهی که له رپی ئهم شاعیرانهوه ئهمانهوی شتیك سهبارت به شعرى کوردی به گشتی و هی شهقلاوهش دیاربهکین و بزانی ک شاعیرانی ئیمهش چهند لهگهلا قوناغ و کاروانی شعردا تیکهلا بووینه و چهندیش لی دابراون و چهندیش لی دهرچوون.

دیاره شاعیرانی شهقلاوهش لهو که شه گشتیهی شعرى کوردی دابرا و نهبووینه و بهگویرهی قوناغهکانی شعرى کوردیش نمونهی شعریمان ههیه و شاعیرمان ههیه دهربری ئهو قوناغانه و ئهو بابته و مانایانهن که به شیوهیهکی گشتی له شعرى کوردیدا خویان نمایش کردوه.

له رپی ئهم شاعیرانهشهوه به شعرهکانیان ئهزانی که گوئزاری شعرى شهقلاوهش تهنیا یهك رهنگ و یهك بۆن نیه و بهئکو له نیوان ئهوانیشدا جوړهها گوئی رهنگاو رهنگ و بۆندار ههن که به ههر ههموویانهوه باخچهی شعرى شهقلاوه رهنگینتر و بۆن خوشر ئهکن.

دیاریشه ئهم دهولهمندییه سهرچاوهکهی له بوچوونی جیاواز و روانینی جیاوازی شاعیرهکانهوه دیت و ههر یهکهیان له بن کاریگهری جودا تهماشای شعر و نووسین و شیوازی نووسین و بیرکردنهوه و شیوازی دهربرینیش ئهکن.

بیجگه لهممش ئاودیڤر ههندیجار به ههناسهیهکی کلاسیزمییانهوه ئهنوووسیت و ههول ئهدات تیکهلی ئهو دونیایه دهولهمنند و جوانه بیت ههروهکو له پینچ خشتهکیهکی دا لهسهر پهندیکی پیرهمیڤرد داناوه که دیاریشه لیڤه دا ئاودیڤر ئهیهویت پهیامی پهروهردیهی و وهعز ئامیزانهی بهشیکی کلاسیکهکان بگوازیتهوه ناو شعرهکانی.

دياريشه ئەمە نيشانەى ئەو تيگەيشتن و بۆچونانەى ئاودېرە كە نەوہك تەنيا زمان ئامپىرى
گوازتنەوہى ماناكانى بپت بۆ خوينەر بەلگو ئەشيەوئ لہ پال ماناكانيدا بە زمانى كلاسپكەكان
پەيام و بۆچونەكانى خۆيشى بە شيۆهپەكى پەرودەپى ئاراستەى خوينەر بكات: